

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.20.340/2016/5.szám

A tanács tagjai: . Havasi Péter a tanács elnöke

. Udvary Katalin előadó bíró

. Zumbók Péter bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

. Polecsák Mária ügyvéd

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

. Gachályi Bence ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Ítéltábla 22.Pf.20.487/2015/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ővárosi Törvényszék 8.P.23.534/2010/81.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg az 1.068.700 (egymillió-hatvannyolcezer-hétszáz) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az O. Gerincgyógyászati Osztályán 2000-től kezdődően a felperest többször kezelték ágyéki gerincproblémák, fájdalmas, lábzsibbadás érzések, mozgási nehezítettség miatt. A 2006. január 26-tól 2006. március 2-ig tartó bent fekvése során a korábbi műtéti területen újabb beavatkozást végeztek, ekkor a Gerincgyógyászati Osztályt már az alperes működtette.
- A műtét után a felperesnél a vizelet inkontinencia fokozódott, a járás- és mozgáskészség romlott, a jobb alsó végtagi túlsúllyal fájdalmas paretikus jelek léptek fel, a derékfájdalom pedig nem javult.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes a keresetében 5.000.000 forint nem vagyoni, és 5.686.815 forint vagyoni kára és a tőkeösszegek után a 2006. március 3. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamat megtérítésére kérte az alperes kötelezését a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 318. §-ának (1) bekezdése és 339. §-a, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 77. §-ának (3) bekezdése alapján. A felperes szerint a 2006. január 26-tól március 2-ig tartó kezelése nem a kellő gondossággal történt, emiatt egyes panaszai súlyosbodtak, önmaga ellátására képtelenné vált és segítségre szorul, a lehetséges szövődményekről pedig nem kapott kellő tájékoztatást sem.
- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a szakma szabályai szerint végezték a műtétet, ami az egyetlen lehetőség volt arra, hogy a felperes állapota javuljon, és a beavatkozás várható előnyeiről, kockázatairól teljes körű felvilágosítást kapott.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokolásában utalt arra, hogy a sérelmezett ellátást megelőzően számos komoly és kiterjedt ágyéki beavatkozás történt, a fennmaradó mozgásszervi panaszok enyhítésére szakmailag megfelelő választás volt a gerincgyökök ismételt felszabadítása érdekében végzett műtét, amelyet megfelelően végeztek el. A felperesnek a keresetében hivatkozott panaszai nincsenek összefüggésben a műtéti ellátás valamely hiányosságával. A felperes által szubjektíven és az objektíven észlelhető panaszok a hasonló jellegű műtétek szövődményei, illetőleg kockázata. Az igazságügyi szakértői vélemény szerint műtét nélkül biztos a teljes bénulás kialakulása, amelyhez hasonló állapot műtéttel is kialakulhat, de a műtét adhat lehetőséget a tartósabb mozgáskészség megőrzéséhez. A konzervatív kezelésnek nem volt reális alapja, hiszen addig sem volt sikeres.
- [5] Az elsőfokú bíróság indokolása szerint az bizonyított, hogy az alperes a 2006. február 6-ai műtét minden lehetséges előnyéről és hátrányáról nem tájékoztatta a felperest. A felperes állítása e körben egyébként ellentmondásos volt, mert a korábbi műtéti beavatkozásokba annak ellenére egyezett bele, hogy azok észlelhető javulást nem hoztak. A felperes károsodása és tájékoztatása között azonban okozati összefüggés azért nincs, mert amennyiben a felperes a szövődmények ismeretében nem egyezik bele a műtétbe, úgy akár súlyosabb, akár ugyanolyan következményekkel számolhatott volna.
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az

ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokai alapján - helybenhagyta. A fellebbezés kapcsán kiemelte: az elsőfokú bíróság részletes szakértői bizonyítást folytatott le, amelynek alapján megállapítható volt, hogy az új panasz, a jobb alsó végtagi paresis a műtéti kockázat körébe sorolható. A tájékoztatás nem volt megfelelő a műtéti kockázatokról, azonban a kiegészített orvosszakértői bizonyítás anyaga sem elégséges a közvetlen okozati összefüggés bizonyítására. Az megállapítható, hogy műtét nélkül, belátható időn belül teljes alsó végtagi fokozódó, esetleg hirtelen kialakuló bénulás következhet be, arra azonban nincs pontos adat, hogy ez az állapot mikorra alakulhatott volna ki, ha a műtétet nem végzik el; erre vonatkozó bizonyítási indítvány a perben nem volt, a bizonyítatlanságot pedig a felperes terhére kellett értékelni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes felülvizsgálati kérelme az alperesnél 2006. január 26-tól 2006. március 2-ig tartó ellátás során végzett műtéti beavatkozás következtében, azzal okozati összefüggésben létrejött egészségkárosodások kapcsán a felperesnek okozott károkért az alperes teljes körű kártérítő felelősségét megállapító közbenső ítélet meghozatalára irányult. Jogi álláspontja szerint az első- és a másodfokú ítélet sérti a Pp. 3. §-ának (5) bekezdésében, és a 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat. A bíróság törvénysértő módon, és megalapozatlanul állapította meg, hogy a nem megfelelő tájékoztatás a per kimenetele szempontjából nem releváns. Az Eütv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest tájékoztatni kellett volna a műtét előnyeiről és hátrányairól, valamint a lehetséges kockázatokról, így az alsó végtagi bénulás lehetőségéről is. A járóképes, bénulástól és inkontinenciától mentes felperes nem vállalta volna a műtétet, ha a bénulásról, illetőleg az inkontinenciáról tájékoztatták volna. A kockázatot növelték a korábbi műtétek után kialakult hegesedések, összenövések. Éppen ezek miatt a konzervatív kezelést alkalmazva kisebb lett volna a károk bekövetkezésének esélye, az pedig természettudományos bizonyítottsággal nem mondható meg, hogy műtét nélkül mikor következett volna be az állapotrosszabbodás. E körben az indokolás hipotézis, megalapozatlan. A beteg nem kapott tájékoztatást az eltérő kockázatú eljárásokról, az alsó végtagi bénulás lehetőségéről, így nem volt döntési helyzetben, önrendelkezési joga sérült. Megfelelő tájékoztatás esetén lehetősége lett volna a konzervatív kezelés választása, semmi nem indokolta az alperes önkényes döntését a műtét elvégzése tekintetében. A felperes a felülvizsgálati kérelme alátámasztására több bírósági döntésre utalt, amelyek a tájékoztatásra vonatkoznak, és kiemelte, hogy a bíróság a jogerős ítéletben a bizonyítékokat nem a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint, és nem az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően értékelte, amikor nem állapította meg az alperes teljes

körű kártérítési felelősségét.

- [8] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.
- [10] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [11] A jogerős ítélet indokolása helytállóan utalt arra, hogy a perbeli műtétet megelőzően a felperesen több alkalommal végeztek komoly és kiterjedt ágyéki-gerinci műtéti beavatkozást, és több alkalommal részesült konzervatív kezelésben, amelyek azonban nem voltak eredményesek. A perbeli műtéti beavatkozás kapcsán a felperes két tényalapon érvényesített kárigényt, egyrészt a hibás, gondatlan eljárás, másrészt a nem megfelelő tájékoztatás miatt. A felülvizsgálati kérelem a tájékoztatási kötelezettség megsértésre alapított kereset elutasítását a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése és a Pp. 3. §-ának (5) bekezdése megsértésére hivatkozással támadta, a felperesnek azonban az e körben kifejtett okfejtése téves.
- [12] A bíróság a jogvita elbírálása érdekében a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat – köztük a csatolt orvosi iratokat és az igazságügyi orvosszakértői véleményt – a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint okszerűen mérlegelte. A bizonyítékok alapján megalapozottan megállapítható volt a felperes műtét előtti állapota és hogy az a műtét szövődményeként hogyan alakult (változott). A jogerős ítélet indokolása helytálló a tekintetben, hogy a felperes a műtét előtt nem kapott teljes körű tájékoztatást. Az eldöntendő kérdés az volt, hogy a hiányos tájékoztatás azért nem jelent-e kártérítést megalapozó orvosi magatartást, mert műtét nélkül is a műtét után kialakulttal azonos, vagy annál súlyosabb állapot bármikor bekövetkezhett volna, vagyis ha a szövődmény ismeretében a felperes nem járul hozzá a műtéthez, egészségi állapota ugyanaz lehetett volna mint amelyet sérelmez.
- [13] A Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján a kártérítési felelősség akkor állapítható meg, ha a jogellenes magatartás okozati összefüggésben áll a károsodás bekövetkezésével. A megfelelő tájékoztatás hiánya folytán a felperes az önrendelkezési jogát nem gyakorolhatta, azonban nem önmagában e jog sérelme a kára, hanem következményesen, a kereset szerint az, hogy emiatt a felperes egészségromlása következett be. Az nem bizonyított, hogy a műtétet megelőző megfelelő tájékoztatás során a felperes részére a konzervatív kezelést kellett volna felajánlani, és a felperes ezt

választotta volna. Nem helytálló ez azért sem, mert az addigi konzervatív kezelések bizonyítottan eredménytelenek voltak, és ezzel a szakértői vélemény foglalkozott. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény azt támasztotta alá, hogy a panaszokkal járó elváltozások megszüntetésére csak a műtét volt alkalmas, csak attól volt várható állapotjavító eredmény, és a beavatkozást megfelelően végezték el. Ennek hiányában a felperes „bármikor” azonos, vagy rosszabb helyzetbe kerülhetett volna. Nem vitás, hogy természettudományos bizonyossággal az nem volt meghatározható, hogy a műtét utáni helyzethez hasonló (vagy rosszabb) állapot mikorra alakulhatott volna ki, de azáltal, hogy a szakértői vélemény szerint ez bármikor bekövetkezhet, a pontos időpont meghatározásának nem volt jelentősége.

Záró rész

- [14] A kifejtettekre tekintettel a bíróság a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályok megsértése nélkül utasította el a keresetet az okozati összefüggés, mint a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerint a kártérítési felelősség együttes feltételei egyikének hiánya miatt, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [15] A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésén és a 14. §-án alapul.

Budapest, 2016. november 9.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző
HM